

Selkissä Grisha Lyrin neuvoi puukaiverrusta..

ja Kiestingissä pappi siunasi Pajeron.

seen tulleiden tietojen mukaan vain runsaat parikymmentä. – Todellinen määrä on ilman muuta ainakin kymmenkertainen, ilmeisesti vielä suurempikin.

Myös "Tapahtui omassa piirissä" palsta on potanut vakavaa vähäverisyyttä.

Vuosikymmenten kuluessa on heimolehden toimintatekniikassa tapahtunut suuria muutoksia, vaikka lehden taitto onkin tähän numeroon saakka (tulevasta

en tiedä) tehty saksen ja liima-systeemillä. Menetelmä on vanha ja voipa sanoa alkeellinenkin, mutta siinä tuntee todella tekevänsä luovaa työtä noin vain kevyesti askarrellen. Aivot siinä eivät kuitenkaan lepää, sillä koko ajan on ajateltava sivun/aukeaman kokonaisuutta, harmoniaa, kuvien kokoa, sijoittelua ja tasapainoa, tiettyjä typografisia sääntöjä jne. Kaikki kun vaikuttaa kaikkeen eikä

melkein valmiiksi tehdyn työn purkaminen ole kovin kaan hauskaa.

Tekninen edistyminen on itse asiassa ollut huimaa - siirtyminen vanhasta Remingtonista näyttöpäätteen ääreen helpotti työtä uskottoman paljon. Myös kuvapuolella muutokset ovat suuria. Sähköpostin ansiosta jutut luikahtavat nyt melkein silmänräpäyksessä kirjapainoon, oli se sitten missä päin Suomea tahansa.

Tuorein ajan – ja hermojen säästäjä oli digitaalinen kamera.

Toivotan seuraajalleni Aila-Liisalle ja hänen apujoukolleen onnea ja menestystä. Työsarka on pitkä ja leveä, sillä Karjala on suuri ja kaiken lisäksi Karjalaita on useita. Työ ei lopu tekemälläkään.

SAKARI VUORISTO

Olivatko Ortjo Stepanovin sukujuuret Haikolasta vai Paanajärven Mantereesta?

"Jouhkon – Kalaskan – Vaskan – Olekseinen – Pekan – Miihkalin Ortjo" otsikolla alkaa akateemikko Pertti Virtarannan kertomus karjalaisesta kansankirjailijasta Ortjo Stepanovista "Kulttuurikuvia Karjalasta" kirjassa (ss. 196 – 208). Siinä Ortjo on näin kertonut Pertti Virtarannalle Kalaskan Vaskesta: "Jouhkon poika Kalaska meni kuulemma naimisiin 14 -vuotiaana, ja hänelle syntyi tuota pikaa poika, jolle annettiin nimeksi Vaske. Tällä Kalaskan Vaskelle ei ollut avioliitostaan lasta, mutta hän tekaisi pojan eräälle Mikkolan kylän naiselle, jonka mies oli otettu 25 vuodeksi armeijaan. Kun Mikkolan mies asepalveluksen suorittuaan palasi kotiin pertanka ja miekka mukanaan, hän suuttui, kun vaimolla oli 8-vuotias poika uskottomuu-

den merkinä, ja vihapäisyyteen hän ampui vaimonsa. Vaske meni miehen luo: "Kuulehan veli, akkasi sinä tapoit, mutta poika on minun; pojan otan pois". "No omasi saat ottaa", sanoi Mikkolan mies. Niin lähti Vaske Olekseinen -poikansa kanssa Haikolaan.". Jos asia oli ollut näin, niin Olekseinen, joka oli syntynyt noin 1840. Muutto Haikolaan oli tapahtunut v. 1848.

Minä olen myös kuullut Ortjolta tämän luettelon hänen esi-isistä kuudenteen polveen. Ei tullut mieleen silloin kysyä, mistä hän oli saanut nämä tiedot. Tiesin, että hän oli useita kertoja käynyt Kansallisessa arkistossa Petroskoissa. Arvelin, että ne perustuvat arkistolähteisiin.

Vuonna 2003 Karjalan Heimo -lehdessä nro 7–8 on julkaistu petroskolaisen

Denis Kuzminin tutkimus "Haikolan kahden suvun sukutaulut", jossa hän sivulla 109, kirjoittaen Vaske Kalaskanpojasta ja hänen Olekseinen -pojasta, kertoo, että "Olekseista alkaa Stepanovien sukuhaara."

Nämä viimeiset sanat kiinnittivät huomioni. Heti syntyi kysymys - minkä takia sukuhaara sai sukunimekseen Stepanov, kun suvun sukunimi oli Kuzmin ja Vaske Kalaskanpojalle ei ollut yhtään Stepan- nimistä esi-isää?

Tiedän sen, että joskus perimätiedoissa tapahtuu virheitä. Onko tässä tapauksessa näin käynyt? Joku vuosi sitten keskustelimme nyt jo edesmenneen, Sandra -tätini kanssa hänen äitinsä Lipkin - suvun juurista. Ja kun tuli puhe hänen isoisoisästään Stafei Teponpoika Lipkinistä Keynäsjärvestä,

tätini kertoi, että Stafei kuollessaan 1897 oli 100-vuotias. Arkistolähteiden perusteella tiesin, että Stafei oli kuollut 78-ikäisenä, siis todellisuudessa siis 22 vuotta nuorempana kuin perimätieto kertoo. Tämä on vain yksi esimerkki virheistä, joita voi löytää. Olen myös löytänyt sen ajan kirjurien tekemiä virheitä arkistolähteistä - ei vain vuosista, vaan myös henkilöiden nimitystä ja sukunimistä.

Päätin ottaa selvää, miten Kuzminin sukuun kuuluvan Kalaskan Vaskan Olekseinen sukunimeksi tuli Stepanov eikä Kuzmin. Vuoden 1900 rippikirjan mukaan Salpogan (Haikolan) kylässä Stepanovit asuivat kahdessa talossa. Yhdessä asui Aleksei Stepanov (Stepananpoika eli Stepanovits) Stepanov, hänen vaimo Agafja Matvejevna ja hei-

dän lapset: Terenti perheineen, Pavel, Petr perheineen, Marina ja Ulitta, yhteensä 13 henkiä. Toisessa talossa asui Aleksejin poika Semen Aleksejevits Stepanov perheineen. Merkittyäni nämä tiedot muistiin syntyi uusi kysymys. Minkä takia Aleksejin isännimi (patronyymi) on Stepananpoika eikä Vaskenpoika, niin kuin kertoo perimätieto? Jatkoain työtäni ja kävin läpi Uhtuan ja Paanajärven seurakuntien metrikkirjat, joita Kansallisessa arkistossa Petroskoissa on vain vuosilta 1873 – 1918. Vuoden 1873 Uhtuan seurakunnan metrikkirjasta löytyi seuraava tieto: 4.3.1873 oli kastettu Mikkolan (kirjassa venäjäksi Пезуть озеро) talonpojan Aleksei Stepanovin ja hänen laillisen vaimon Agafja Matvejevnan perheessä syntyneet tyttäret: Pelageja, s. 4.5.1871 ja Paraskovja, s. 28.10.1872. Taas syntyi kysymys – onko tämä Mikkolassa v.1873 asuva perhe sama, joka myöhemmin v.1900 asui Haikolassa? Ainakin isännän etunimi Aleksei ja hänen vaimon Agafja Matvejevnan nimi ja patronyymi ovat samoja, mutta kysymys, onko Alekseilla Stepanov patronyymi vai sukunimi, jää epäselväksi; niinä vuosina jo oli tapana kirjoittaa metrikkirjaan henkilön koko nimi eli siis etunimi, patronyymi ja sukunimi. Nyt oli etsittävä lisätietoja väestönlaskennan luetteista. Kun perimätiedot kertovat, että Salpogan (Haikolan) ja Sompajärven asukkaat olivat joskus muutelleet kylästä toiseen, tutkin näiden kylien asukasluettelot vuosilta 1850 ja 1858, kuitenkin tuloksetta.

Sompajärven asui kyllä Stepanovin sukuun kuuluvia, mutta iältään sopivaa Aleksinimistä miestä ei löytynyt. Tämän jälkeen jo alkoi tulla mieleen matka arkistoon Arkangeliin, jossa tietoja Vienen Karjalan asukkaista vv. 1790 – 1915 on säilynyt paljoa enemmän mitä niitä on Petroskoissa ja varmasti paljoa helpommilla konsteilla saisi selvän asiasta, mutta kun se matka Petroskoista sinne on

rasittava ja kallis, niin rupesin miettimään - olisikohan Ortjon sukujuurien selvittäminen lopetettava tähän? Mutta sitten, viime hetkessä syntyi idea tutkia vuoden 1858 Sompajärven naapurikylän Kuren (ven. Кургиево или Кургиевская) asukasluettelo, jossa tiesin ennestään asuvan perheitä sukunimeltä Stepanov.

Vuonna 1858 Kuressa oli 13 taloa (ruokakuntaa), joista neljässä asuivat perheet, joiden sukunimi oli Stepanov. Talojen numeroista voi päätellä, että he olivat toisilleen lähinaapureita ja ehkä keskenään sukulaisia. Yhden perheen, talon nro 49 isäntänä oli 43-vuotias Jakov Mitrofanov (Mitronpoika) Stepanov. Hänen sisaruksensa Moisei, Ivan, Malanja asuivat samassa talossa. Jakoville eli Jaakolla oli kaksi poikaa: 18-vuotias Aleksei ja 15-vuotias Ivan. Vanhempi Aleksei oli jo naimisissa. Hänen vaimonsa oli 20-vuotias Agafja Matvejeva (Matintytär) ja heillä oli syntynyt jo kaksi poikaa: 2-vuotias Terentij ja Stepan, joka oli täyttänyt vasta kuukauden. En ollut uskoa, että onnistuin pääsemään oikeille jäljillä ja oikaisemaan virheelliset tiedot Ortjo Stepanovin sukujuurista, joita oli, joistakin syistä tullut perimätietoihin. Minun mielestä nämä, vuodelta 1858 tiedot Alekseista ja hänen perheestä, josta olen tähän saakka kertonut, todistavat sen, että:

- Aleksei Stepanov (Stepananpoika) Stepanov Haikolasta, s. 1839 v.(vuoden 1900 rippikirjasta) ja Aleksei Jakovlev (Jaakonpoika) Stepanov Kuresta, s.1840. (vuoden 1858 asukasluettelosta) ovat yksi ja sama henkilö ja tämän henkilön oikea nimi on Aleksei Jakovlevits Stepanov. Näin ollen Aleksejin isänä ei voinut olla Kuzmin Kalaskan Vaske Haikolasta, vaan hän oli Jakov Mitrofanovits (Mitronpoika) Stepanov Kuresta.

- Aleksejin puolisona on ollut sama henkilö Agafja Matvejeva (Matintytär), s. 1837 (rippikirja v. 1900), ja

s.. 1838 (v. 1858 asukasluettelo).

- heidän vanhin poikansa Terentij sekä v. 1900 rippikirjan, että v. 1858 Kuren kylän asukasluettelon mukaan syntyi noin 1856.

-vuoden 1900 rippikirjan mukaan Aleksejin ja Agafjan perheessä yksi heidän lapsista oli poika Petr eli Pekka, s.1870, joka avioitui 28.07.1896 Maria Fedorovna o.s. Stepanovan kanssa Sompajärvestä. Salpogissa eli Haikolassa heidän perheeseen syntyi 8.11.1897 v. Ortjo Stepanovin isä Mihail eli Miihkali Pekanpoika Stepanov.

Vuoden 1834 väestönlaskennan asukasluettelosta Kuren kylästä löytyi seuraava tieto. Entisen talon isäntänä olleen, vuonna 1830 76 ikäisenä kuolleen talonpojan Gerasim Stepanovin perheessä oli 5 poikaa: Fedor, Agafon, Mitrofan, Ivan ja Karp. He kaikki perheineen – yhteensä 29 henkiä, asuivat vuonna 1834 yhdessä ja kuuluivat samaan ruokakuntaan. Nyt jo voimme vertailla Ortjon isänpuoleisia sukujuuria: 1. perimätietojen mukaan ja 2. oikeita, arkistolähteiden selvitettyjä perusteella:

KUSMININ – suku

Stepanovin suku

1. Jouhkon – Kalaskan – Vasken – Oleksejin
2. – Pekan – Miihkalin Ortjo. (perimätieto)

STEPANOVIN suku

3. Gerasiman – Mitron – Jaakon – Oleksejin

4. – Pekan – Miihkalin Ortjo (arkistolähteet)
- 5.

Nyt, kun olin päässyt selville Ortjo Stepanovin sukujuurista, päätin jatkaa tämän suvun tutkimusta niin pitkälti kuin löytyy arkistolähteitä.

Vuoden 1782 väestönlaskennan luettelosta Kuren kylästä selviää, että Stepanovit asuivat kahdessa talossa. Ensimmäisessä asui Gerasim Stepanovin isä Stepan Jegorov (Jegoranpoika), joka oli jo vuonna 1762 asunut perheineen Kuressa. Silloin hän oli ollut 45 vuoden ikäinen, eli syntynyt noin 1717. Hän kuoli Kuressa

1767. Hänen vaimona oli Natalia (s. 1740), edesmenneen (1759.), entisen Sompajärven talonpojan Miina Stepanovin tytär. Tästä Miinasta kerron vielä sen verran, että hänellä oli ainakin neljä tytärtä, joista seuraavat kolme menivät miehelle: Matrena - oman kyläläisen Ivan Stepanovin, Fedosja – Jyvyälähteen Petr Rodionov Kenijejin ja Irina – Keynäsjärven Iuta Vasiljev Lipkinin kanssa, jonka jälkeläisiin kuului mummoni, äitini äiti Natalia Fedorovna Lipkin. Toisessa talossa asuivat Gerasim Stepanov (Stepananpoika), s.1752, vaimonsa Natalian (s.1759) kanssa. Natalia oli syntyisin Paanajärven pogostan Sholopovan kylästä, talonpojan Ivan Ivanovin tytär. Niin että tässä vaiheessa voi sanoa ja sen todistavat arkistolähteet, että Ortjon isän Miihkalin esi – isien suku on lähtöisin Kuresta eikä Salpogin (Haikolan) tai Sompajärven kylästä.

Mutta eivät yllätykset tähän loppuneet. Käydessäni kesäkuun alussa Joensuun maakunta-arkistossa selvisi, ettei Kuren kylä ollut vielä se paikka, mistä on lähtöisin Haikolassa syntyneen Ortjo

Stepanovin isän Miihkalin suku. Tutkiessa vuoden 1762 väestönlaskennan Kuren kylän henkilöluetteloa, löytyi tieto, että 28-vuotias Stepan Jegorov oli asunut 1745 Paanajärven pogostan Mantereessa, ja sieltä 1745 – 1762 välisinä vuosina muuttanut Kuren kylään. Hänen isä Jegor Pavlov (Paavonpoika) 1745 oli 61-ikäinen, eli syntynyt noin 1684. Kuoli hän 1759 vuonna Mantereessa. Oletan, että Jegoran eli Jyrin isä Pavel, jonka patronyymi ei ole vielä tiedossa, oli syntynyt noin

1660. ja kuollut 1720 – 1745 vuosina. Jää tietämättä, oliko Stepan (kirjassa nimellä Stefan), hänen isä Jegor ja isoisä Pavel syntyneet Mantereessa tai jostakin muualta tulleet asumaan sinne.

Koska käytettävissäni tällä kertaa ei ole vuoden 1762 väestönlaskennan arkistolähteitä aikaisemmilta ajoilta, niin tämän sukututkimuksen tuloksien yhteen veto on seuraava:

1. Stepan Jegorov on Jegor Pavlovin svuvsta erkanevan sukuhaaran kantaisä. Hänen etunimestä jälkeläiset saivat sukunimen **Stepanov**.

2. Stepanovin suku on lähtöisin **Paanajärven pogostan Mantereen kylästä**.

On totta, että Oleksei oli tullut Salpogin (Haikolaan) kylään Mikkolasta, mutta ei hän sinne tullut 8-vuotiana ja ei häntä Mikkolasta ollut käymässä Haikolassa asuva Kalaskan Vaske. En löytänyt tietoa, milloin Jakov Mitrofanovits Stepanov ja hänen poika Aleksei perheineen muuttivat Kuresta Mikkolaan, joka sijaitsi Haikolan ja Uhtuan välillä, mutta v.1873 ja ehkä jo aikaisemminkin he asuivat Mikkolassa. Vuoden 1873 Uhtuan seurakunnan metrikakirjaan on merkitty, että 57-ikäinen talonpoika Mikkolasta Jakov Mitrofanovits Stepanov meni toisen kerran naimisiin. Hänen vaimoksi tuli 31-vuotias Agafja, Uhtuan talonpojan Jemeljan Pavlovits Kovalaisen tytär. Vuotta ennen, eli 7.10.1872 Agafja oli synnyttänyt tyttären, joka kastaessa 4.03.1873 sai nimen Ustina. Hän oli syntynyt ennen vanhempiensa vihkimistä avioliittoon ja sen takia metrikakirjaan on merkitty olevan aviottomana lapsena. Jakov ja Agafja vihittiin avioliittoon Uhtuan kirkossa 18.4.1873. Hänen poika Aleksei tai Oleksei perheineen ainakin vielä sinä vuonna asui myös Mikkolassa eikä Haikolassa.

Oliko Oleksei, joka perimätietojen mukaan oli Kalaskan Vasken poika, ja Vas-

ke ollenkaan tuttuja keskenään? Tiedämme, että Kalaskalla oli neljä poikaa: Kliimo (Klementi), s. 1802, k. 1853, Vaske (Vasili), s. 1804, k. ...?..., Jeysei (Jevsei), s. 1810, k. 16.12.1878 ja Karppa (Karp) s. 1811, k.10.07.1876. Löysin Vasken nuorempien veljien Jevsein ja Karpan kuolinajat, mutta en löytänyt Vasken kuolinaikaa, vaikka tarkkaan tutkin Uhtuan seurakunnan metrikakirjat, joita, muistutan lukijalle, on säilynyt arkistossa Petroskoissa vain vuosilta 1873-1916. Juuri tämän takia oletan, että Vaske oli kuollut aikaisemmin, eli ennen vuotta 1873. Ja näin olleen jää epäselväksi, tunsivatko v. 1873 Mikkolassa asuva 34-vuotias Oleksei Jaakonpoika Stepanov ja Haikolassa asunut ja ehkä 1870 -1872 v. noin 66-ikäisenä kuollut Kalaskan Vaske toisensa?

Oletan, että Oleksei isänsä Jaakon kanssa olivat jo aikaisemmin 1873 vuotta käyneet Haikolassa ja heille oli siellä tuttuja ja voi olla -sukulaisia. Tämän ehkä todistaa vaikkapa se, että heidän Mikkolassa syntyneiden Pelageja ja Paraskovja -tytärten kasteentodistajina, papin Ivan Kamkinin kastetta suorittaessa 4. 03.1873, olivat Salpogan (Haikolan) asukkaat Isaak Jeremejevits Kuzminin tytär Anna ja neiti Maria Klementjevna Kuzmina. Myös Agafjan tyttären Ustinan kasteentodistajana oli saman kylän talonpojan Karp Galaktionov Kuzminin tytär Irina.

Tästä kaikesta tulee mieleen oletamus, joka näyttää todennäköiseltä, että Kalaskan Vaske oli joskus 1830 luvulla ottanut Kuresta vaimokseen Feklan, jonka isänä oli Kuren kylän talonpoika Gerasim Stepanov. Aiemmin kerroin, että vuoden 1834 väestönlaskennan luettelon mukaan Gerasim Stepanoville oli 5 poikaa, mutta ei ole mainittu yhtään hänen tyttöläpsien nimeä, joita varmasti perheen oli syntynyt. Syynä on se, että he kerkisivät ennen 1834 vuotta mennä miehelle ja asuivat

aviomiehiensä kotikylissä. Nähtävästi Vaske vaimonsa Feklan kanssa, joka oli Olekseis isoisän – Mitrofanin sisko, tuلتaan vanhoiksi ja heikoiksi, kutsuivat Olekseis Mikkolasta Haikolaan isännöimään heidän talossa. Näin sitten Vasken ja Feklan kuoleman jälkeen Oleksei peri talon omakseen. Vuoden 1900 rippikirjaan on merkitty talon nro 336 isäntänä Aleksei Stepanov.

Jos joku tutkija joskus haluaa saada vastauksia kysymyksiin, jotka tässä kirjoituksessa jäävät vastaamatta, hänen on parasta matkustaa Arkangeliin. Avoimia kysymyksiä ovat mm. milloin Jakov Mitrofanovits muutti Kuresta Mikkolaan, milloin Oleksei Jakovlevits Stepanov muutti Mikkolasta Haikolaan, milloin olivat kuolleet Kalaskan Vaske Kusmin ja hänen vaimo Fekla Gerasimova, oliko Fekla, s. 1804, Kuresa asuvan Gerasim Stepanovin tytär jne.

Haluan vielä lyhyesti kertoa Ortjosta. Hän hyvin tunsii isäni Trohkima Toivosen ja näin minäkin tulii hänen tuttavakseen. Muistaakseni ensimmäisen kerran tapasin Ortjon Uhtualla ehkä v. 1962. Silloin olin töissä Jyskyjärven lespromhosissa ja työmatkalla Uhtualla. Siellä myös sattui olemaan Petroskoista tullut Jaakko Rugojev, jonka kanssa olin jo tuttu. Hän kutsui minut mukaansa Ortjon luo, taloon, joka seisoi korkealla Kuitti järven rannalla. Siellä, kuunnelllessaan Ortjon ja Jaakon keskustelua, sain kuulla Ortjon suunnitelmasta kirjoittaa romaani tapahtumista Vienan – Karjalassa vallankumouksen jälkeisinä vuosina aina 1950-luvulle asti. Nyt me tiedämme, että kyseessä oli romaani ”Kotikunnan tarina”, jonka viimeinen osa romaanisarjasta ”Käki kukkui jäihin” julkaistiin v. 1989. Myöhemmin, Ortjon kuoleman jälkeen, Markku Nieminen toimitti sen yhtenäiseksi romaanisarjaksi. Vuonna 2002 Juminkeko ja Karjalan tasa-

vallan kansallisen politiikan komitean rahoituksella tehtiin ”Kotikunnan tarina” romaanin uusi painos.

Ortjo Stepanov oli ainoa tunnetuimmista, Vienan Karjalassa syntyneistä kirjailijoistamme, joka kuoleman jälkeen halusi olla ja jäädä ikiajoiksi oman kansansa kanssa runonlaulajien maalla.

Ja päätteeksi. Haluan kiittää Petroskoin yliopiston historian tiedekunnan dosenttia Irina Tsernjakovaa, Kansallisen arkiston henkilökuntaa Petroskoissa, Joensuu maakunta-arkiston henkilökuntaa ja erityisesti sen johtajaa Jarno Linnolahtea, joiden avulla pystyin arkistolähteiden perusteella selvittämään Karjalan Tasavallan kansankirjailijan Ortjo Stepanovin sukujuuret.

Lähteet:

1. Rossiiski Gosudarstvennyi Arhiv Drevnih Aktov (RGADA), Moskova.

- Aunuksen läänin, Paanajärven pogostan asukasluettelo, fond 350, opis 2, k.2407, s. 1 – 50.

2. Arkangelin läänin arkisto (GAAO).

- Paanajärven pogostan asukasluettelot: v. 1795, f. 51, op. 11, t. 2, k. 2710 ja v. 1834, f. 51, op. 11, t. 8, k. 12868.

- Rippikirjat vuosilta 1900 ja 1910, fond 29, opis 29, kirjat 605 ja 651.

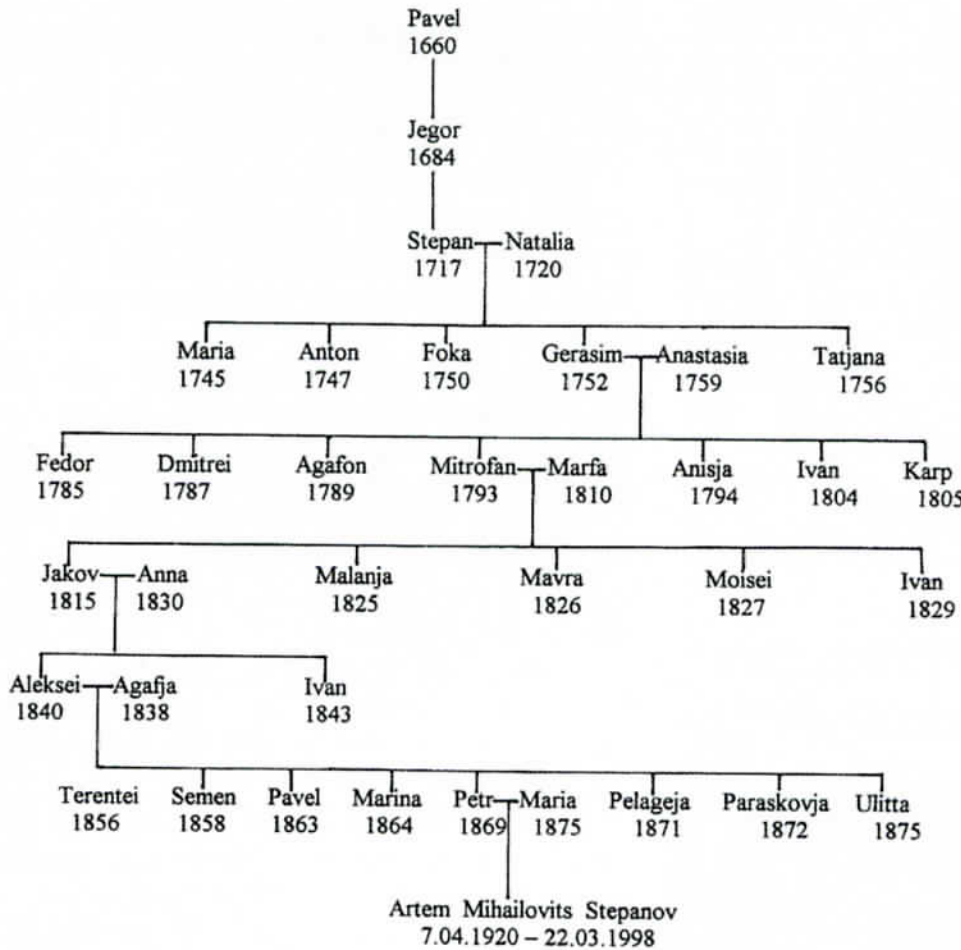
3. Karjalan tasavallan Kansallinen arkisto, Petroskoi.

- Paanajärven pogostan asukasluettelot: v. 1782, f. 4, op. 18, k. 9 / 57; v. 1858, f. 4, op. 19, k. 42 / 331.

- Kemin ujezdin Uhtuan ja Paanajärven seurakuntien metrikakirjat vuosilta 1873 – 1915, f. 25, op. 23.

RUDOLF TOIVONEN
Petroskoi

S K E E M A
Ortjo Stepanovin sukujuurista.

Skeeman laatinut R. T. Toivonen

K O P I O

vuoden 1762 väestönlaskennan henkilöluettelosta Aunuksen läänin, Paanajärven pogostan Manteren ja Kuren kylistä (RGADA, fond 350, opis 2, kirja 2407, ss. 12, 45 ob.)

Евдоѣ Павловѣ	61.	759.
Оксѣя Антонъ Карповѣ		
Стефанѣ	28.	
Стефанѣ Евровѣ	28	75
Оксѣя Анна Карповѣ		
Авдѣя Павловѣ		15
Анна		12
Евдоѣя		10
Оксѣя Анна	17	15
Павловѣ	5	15

Juhla-toimikunta

Karjalan Sivistysseuran 100-vuotisjuhlia valmistelemaan juhla-toimikuntaan Tampereella kuuluivat seuraavat henkilöt: asiantuntijana Ilmari Homanen KSS, Oili Koivuniemi, Johanna Kurela (pj), Pekka Mauranen KSS, Tero Muhonen, Pasi Ritoniemi, Pekka Ritoniemi.

Täydennystieto

KH:n juhlanumerossa (7-8/2006) olleesta seuran ansiomerkin saaneiden luettelosta puuttui jostakin syystä prof. Seppo Suhosen nimi, joka täten kunnia-taluun lisättäköön.

Satavuotisjuhlissa leivottiin jälleen neljä uutta kunniajäsentä. Heistä enemmän toisaalla lehdessämme. -Toimitus.

Pari kuvakorjausta

Lehtemme laukkukaupan erikoisnumerossa (nro 3-4/2006) julkaisimme William Matsonista alias Vasili Matfejeffista kertovassa jutussa valokuvan, missä hän seisoo kuorma-auton lavalla olevan veneensä vierellä. Kuvatekstissä kerrottiin Williamin olevan lähdössä kalaretkelle.

Asia on kuitenkin aivan päinvastoin: hän on tulossa kalaretkeltä. Jos kuvaa katsoo oikein tarkasti, niin Williamilla on käsissään 70-80 mittainen vonkale!

Sitten edelliseen numeroon. Artikkelissa, jossa kerrottiin Wienan Karjalaisten Liiton puhenejohtajan Aleksei Mitron matkasta v. 1907 Uhtuan kautta Kemiin, julkaisimme joukon vanhoja valokuvia. - Tarkemmissa tutkimuksissa on käynyt melkein 100-prosenttisesti toteen, että kuva alhaalla sivulla 84 ei ole Luusalmesta, vaan Uhtuan suuresta kylästä. Etualalla on Uhtu-joen ylittävä silta, ja oikealla Uhtuan vanha postitalo.

Alkuperäinen kuva on peräisin eräästä Sota-arkiston pienkokoelmasta. Kuvatiedot ovat näissä arkistoon lahjoituksina tulleissa kuvakokoelmissa usein muistinväriset ja epätarkat.